

Svenska Golf förbundet

Juridiska Nämnden

BESLUT

meddelat av Juridiska Nämnden den 30 april 2015 i överklagat ärende enligt 14 kap. Riksidrottsförbundets (RF) stadgar (12/2014 JurN 12-14)

KLAGANDE LL

MOTPART JK

**ÖVERKLAGAT
BESLUT** Skånes Golf förbunds beslut den 17 december
2014 (genom ledamöter vid Blekinge-Smålands
Golf förbunds Juridiska kommitté), *bilaga 1*

SAKEN Fråga om otillåten justering av handicap

Bakgrund

LL anmälde den 3 oktober 2014 JK för otillåten justering av handicap hos Juridiska Nämnden. Den 9 oktober 2014 beslutade Juridiska Nämnden att överlämna ärendet till Skånes Golf förbund med hänvisning till att en anmälan om otillåten justering av handicap i första instans ska prövas av behörigt golf distriktsförbund. Skånes Golf förbund beslutade i sin tur att ledamöter vid Blekinge-Smålands Golf förbund skulle handlägga ärendet på grund av jäv.

Genom det överklagade beslutet lämnades LL:s anmälan utan bifall.

Yrkanden m.m.

LL har överklagat golfdistriktsförbundets beslut till Juridiska Nämnden. Han har vidhållit sin ursprungliga anmälan och således yrkat att JK ska fällas till ansvar för att ”under 2013 och 2014 ha spelat golftävlingar med för hög handicap i syfte att vinna fina priser och resor, särskilt i Olympiagolfens final 2014.”

JK har, som han får förstås, bestritt ändring.

Utredningen

LL har i ärendet gett in relativt omfattande redogörelser för JK:s registrerade handicapronder åren 2013-2014. Enligt LL visar hans sammanställning bl.a. följande.

JK har under Olympiagolfens 109 dagar långa kvalperiod 2014, registrerat 124 ronder varav 41 tävlingsronder och 83 sällskapsronder. Han har sänkt sin aktuella handicap vid 14 tillfällen varav 7 vid tävlingsspel. JK har spelat 48 av 83 sällskapsronder tillsammans med sin hustru. Av dessa 48 ronder har 41 medfört höjning och övriga 7 har varit inom den s.k. buffertzonen (ingen ändring). Således har inte någon av sällskapsronderna med hustrun som markör lett till sänkning. JK har också spelat med sin son. Vid dessa sällskapsronder har 15 medfört höjning, men vid ett tillfälle uppnådde han 42 poäng och därmed sänkning av sin handicap. Det mest kvalificerade fusket är det som skedde före Olympiagolfens final den 20-21 september. JK sänkte sin handicap till 9,6 den 5 augusti. Därefter spelade han 51 ronder på 41 dagar och höjde handicapen från 9,6 till 13,5. Hans handicap ändrades under den perioden från årslägsta till årshögsta.

Vid prisutdelningen på Olympiagolfen uppmärksammades LL på att JK hade haft en liknande handicaputveckling inför finalen 2013. Vid båda finaltävlingarna spelade JK så bra att han vann resorna som stod på spel. De två dagarna närmast innan 2014 års final spelade JK två träningsronder på XGK och en på XXGK.

Han noterade 34, 29 och 28 poäng vilket innebar en sammanlagd höjning till 13,5 varigenom han erhöll ett ytterligare slag i finalen. Efter finalen sänkte han på tre ronder sin handicap till 11,9. Sammanfattningsvis visar allt detta att JK har sett till att genom systematiska höjningar erhålla en betydligt högre handicap än vad som återspeglade hans spelstandard vid finalen på Olympiagolfen.

JK har anfört bl.a. följande. Han spelar mycket golf och ofta 36 hål samma dag. På ett år blir det totalt 300 ronder varav 60-80 tävlingsronder. Dessa ronder spelas med många olika medspelare och markörer. Det gäller även sällskapsronderna som han under 2013 genomförde tillsammans med 59 olika markörer. För 2014 är motsvarande siffra 45. Handicapsystemet bygger på att alla spelare registrerar så många handicappåverkande ronder som möjligt. Av det skälet har han valt att för-
anmäla alla bokade sällskapsronder som handicappåverkande. Som den tävlings-
människa han är försöker han alltid uppnå bästa möjliga resultat. Han vill därför
mena att han tillhör det fåtal golfare som följer handicapbestämmelsernas intentioner
fullt ut. Eftersom han under sitt långa golfiv spelat över 1300 golfbanor i 54 länder
är inte en utlandsresa något pris som han särskilt eftertraktar. De tre omtalade
sällskapsronderna inför finalen spelades med olika markörer. Den första ronden,
34 poäng, innebar ingen höjning. Vid de två finaltävlingarna 2014 noterade han först
36+30 poäng på XXXGK och därefter 30+37 poäng på XGK. Den sistnämnda
ronden kantades av ett osedvanligt ”medflyt”. På grund av CBA-regeln (-3) innebar
37 poäng en sänkning från 13,6 till 12,4. En motsvarande korrigering inträffade vid
en slagtävling på YGK fyra dagar senare. På grund av CBA (-4) innebar de noterade
34 poängen en sänkning från 12,5 till 11,9. CBA-regeln är alltså förklaringen till att
hans handicap sänktes med 1,8 slag över två ronder istället för normala 0,3. Vid
slutet av säsongen 2014 var hans handicap 12,8. Under 2013 varierade handicapen
från 10,5 till 14,1, och året efter från 9,6 till 14,7. En normalspelare i handicapgrupp
3 bör ha 15 % ronder på eller under handicap, men för egen del har han en kvot på
10 %. Anmälaren har inte visat på vilket sätt han skulle ha brutit mot punkten 3.5 i
EGA:s Handicapbestämmelser.

JK har gett in ett yttrande från YYGK. Av yttrandet framgår att golfklubbens
handicapkommitté inte har någon anledning att ifrågasätta att JK följer
handicapbestämmelserna på ett korrekt sätt. Av yttrandet, som är undertecknat

av sportchefen och en representant för handicapkommittén, framgår vidare bl.a. att JK har för vana att föränmäla sina sällskapsronder och att han är en av de medlemmar som spelar flest sällskaps- och tävlingsronder per år.

Parterna har beretts tillfälle att komma in med slutskrifter innan Juridiska Nämnden har avgjort ärendet på handlingarna.

Rättsliga utgångspunkter

Förutsättningar för att utdöma en bestraffning enligt 14 kap. RF:s stadgar

För att en bestraffning enligt 14 kap. RF:s stadgar ska kunna komma i fråga krävs att den anmälde har gjort sig skyldig till en förseelse enligt den s.k. brottskatalogen i 14 kap. 2 § RF:s stadgar. Det är anmälaren som ska styrka det som han eller hon påstår utgör en bestraffningsbar förseelse. Beviskravet är detsamma som i brottmål i allmän domstol. Det krävs alltså att det är ställt utom rimligt tvivel att den anmälde har begått den anmälda förseelsen. När ord står mot ord krävs att anmälares uppgifter vinner stöd i vittnesmål och övrig utredning eller att den anmäldes uppgifter är så osannolika att de kan lämnas utan avseende.

Enligt 14 kap. 10 § RF:s stadgar får påföljd för förseelse inte åläggas någon om inte förseelsen har anmälts för bestraffning senast inom två månader från det att den begicks eller blev känd (s.k. anmälningspreskription). Anmälningspreskription ska beaktas självmant av bestraffningsorganet, dvs. utan yrkande av part. Har anmälan kommit in till obehörigt organ ska förseelsen anses anmäld den dag som anmälan kom det obehöriga organet tillhanda, trots att anmälan först senare kommit till ett behörigt organ.

Handicapsystemet

Handicapsystemet är ett grundläggande institut för golfporten och avgörande för att kunna bedriva en bred och öppen tävlingsverksamhet för alla kategorier av spelare.

Det allmänna förtroendet för handicapsystemet förutsätter att alla spelare följer och respekterar EGA Handicapregler, men också att spelarna lever upp till den bakomliggande intentionen att vars och ens handicap ska spegla den egna allmänna spelstandarderna.

Den som bryter mot någon av bestämmelserna i EGA Handicapregler kan även ha gjort sig skyldig till en bestraffningsbar förseelse enligt RF:s stadgar. Det handlar i så fall om att spelaren har brutit mot ”*SF:s, SDF:s eller annan tävlingsarrangörs tävlingsregler*”, dvs. 14 kap 2 § 14 RF:s stadgar.

För att en golfspelare ska kunna bestraffas enligt 14 kap. RF:s stadgar för det som i dagligt tal kallas ”hcp-fusk” krävs enligt den förhärskande legalitetsprincipen i svensk rätt att den begångna förseelsen var straffbelagd vid den tid då den begicks. Förseelsen måste ha bestått i ett avsiktligt brott mot ett tydligt och förutsägbart regelverk. Av legalitetsprincipen följer därmed också att den spelare som redovisat korrekta spelresultat och i övrigt följt EGA Handicapregler inte kan bestraffas.

En golfspelare har i det närmaste ett strikt ansvar för att följa golfreglerna och justera den egna handicapen i enlighet med det gällande regelverket. Golfspelaren är också ansvarig för att alltid upplysa om och ange korrekt handicap vid spel i tävling (Regel 6-2).

Det anges i inledning av EGA Handicapregler (se Svensk översättning av EGA Handicap System 2012-2015, reviderad version december 2012, sidan 10) att ett syfte med reglerna är att *sätta rättvisa handicap som återspeglar spelarnas potentiella färdighet och göra det möjligt för spelare med varierande skicklighet att delta i olika tävlingsformer under så rättvisa förutsättningar som möjligt*. Vidare nämns det i den översiktliga redogörelsen för handicapsystemet (se sidan 13) att: *Handicapsättning är ingen exakt vetenskap utan snarare en statistisk uppskattning av allmän spelstandard under en viss tid. En handicaps tillförlitlighet hänger oerhört mycket på det antal scorer som lämnats in inom en specifik tidsram*.

Det anförs också att EGA Handicapregler baseras på tre grundläggande principer. Två av dessa är särskilt intressanta i det nu aktuella ärendet, nämligen att:

- Varje spelare ska sträva efter att prestera ett så bra resultat som möjligt på varje hål under en handicap-grundande rond.

- Varje spelare ska lämna in tillräckligt många scorer för att tillhandahålla ett rimligt underlag för sin spelstyrka. EGA har satt upp fyra scorer som ett minimikrav för EGA Exakt Tävlingshandicap. Varje score utöver detta minimum kommer emellertid att väsentligt förbättra handicapens tillförlitlighet.

I övrigt innehåller EGA Handicapregler ett mycket stort antal detaljerade regler med ”ska-innebörd” för såväl handicapansvariga ledare som spelare. Av de konkreta bestämmelserna i kapitlet om spelarens rättigheter och skyldigheter, se särskilt punkten 3.5.9, följer således att en spelare måste lämna in minst fyra handicapgrundande scorer varje år för att ge handicapkommittén tillräckligt underlag för att kunna bedöma spelarens allmänna spelstandard. I punkten 3.8.1 anges att sällskapsronder är handicapgrundande och i punkten 3.8.2 att spelaren har rätt att årligen redovisa minst fyra sällskapsronder för att uppfylla kravet ovan för bedömning av allmän spelstandard. Av punkten 3.8.2 framgår vidare att Sverige valt att inte begränsa antal sällskapsronder som får redovisas och räknas som handicapgrundande under ett kalenderår.

I en förklarande kommentar till bestämmelserna under kapitel 3.8 anförts bl.a. följande: *- Handicapgrundande sällskapsrond har skapats för att tillhandahålla ett sätt att komplettera tävlingsscorer i handicapsättande syfte. Avsikten är att öka den ibland sparsamma faktamängden från tävlingsgolf och göra det möjligt för varje spelare att uppfylla minimikravet om fyra scorer under en säsong.*

Skäl för beslutet

Av det i ärendet åberopade yttrande från JK:s hemmaklubb framgår att han spelar ett stort antal sällskaps- och tävlingsronder och att handicapkommittén inte har någon anledning att ifrågasätta att han följer handicapbestämmelserna på ett korrekt sätt. Mot denna bakgrund, och då utredningen i övrigt inte föranleder någon annan bedömning, är det inte ställt utom rimligt tvivel att JK har redovisat felaktiga eller

rent av påhittade resultat för någon av alla de sällskapsronder som han har anmält och registrerat som handicapgrundande. Mot JK:s egna uppgifter är det inte heller visat att han har avstått från att försöka prestera ett så bra resultat som möjligt på varje hål på de redovisade sällskapsronderna.

Fråga uppkommer då om JK på annat sätt har brutit mot EGA Handicapregler i syfte att erhålla en för hög, och därmed orättfärdig, handicap inför finalspelet av Olympiagolfen 2014. I denna del gör Juridiska Nämnden följande överväganden.

Sverige har som ovan nämnts valt att tillåta spelarna i handicapgrupp 2 och högre att registrera ett obestämt antal sällskapsronder för såväl sänkning som höjning. Såvitt kan utläsas av kommentarerna till bestämmelserna i kapitel 3.8 har valet skett mot bakgrund av vikten att alla spelare ska kunna redovisa minst fyra handicapgrundande ronder för att få delta i tävlingsspel. Det anges i den förklarande kommentaren att *varje score därutöver förbättrar handicapens tillförlitlighet väsentligt* men också att sällskapsronder är ett sätt att ge fler golfspelare möjligheten att redovisa fler ronder i handicapsättande syfte. Det följer inte explicit av handicapreglerna att spelarna ska, eller ens bör, registrera ett mycket stort antal sällskapsronder. Bestämmelserna i EGA Handicapregler kan emellertid inte tolkas på annat sätt än att spelaren likväl har rätt att tillgodoräkna sig ett obegränsat antal föranmälda sällskapsronder. Av detta följer också att JK inte kan anses ha brutit mot någon av bestämmelserna i EGA Handicapregler genom att registrera ett i sammanhanget anmärkningsvärt stort antal sällskapsronder.

JK har även valt att registrera resultat från tränings- och inspelsronder genomförda i direkt anslutning till Olympiagolfens finalspel. Det som normalt sett utmärker en inspelsrond inför en tävling är att en spelare testar olika slag eller slår om vissa dåligt utförda slag, vilket medför att ronden inte blir handicapgrundande. Ur ett idrottsligt rättviseperspektiv – fair play – kan en registrering av en träningsrond respektive inspelsrond därför starkt ifrågasättas. Sällskapsronder är många gånger att se som ett träningspass snarare än som en tävling. Med detta synsätt blir följden att golfspelaren för varje dåligt utfört träningspass, som innebär en höjning av handicapen, får en indirekt konkurrensfördel inför kommande tävlingar. Denna ordning framstår onekligen som mycket udda i jämförelse med hur andra tävlingsidrotter fungerar.

Likväl måste det konstateras att varken golfreglerna eller EGA Handicapregler innehåller ett tydligt förbud mot höjning av handicap i samband med träning eller inspel inför en kommande golftävling. Enbart den omständigheten att JK har registrerat inspels- och träningsronder i direkt anslutning till Olympiagolfen innebär således inte att han har brutit mot gällande handicapregler.

Sammanfattningsvis är det inte ställt utom rimligt tvivel att JK har begått någon bestraffningsbar förseelse enligt 14 kap. RF:s stadgar. Redan på denna grund ska överklagandet lämnas utan bifall. Vid sådant förhållande saknas det anledning att ta ställning till frågan om anmälningspreskription har inträtt för någon eller några av de anmälda förseelserna.

BESLUT

Juridiska Nämnden lämnar överklagandet utan bifall.

Detta beslut får överklagas hos Riksidrottsnämnden, Idrottens Hus, 114 37 Stockholm senast den 21 maj 2015. Prövningstillstånd krävs.

Svenska Golfbundet

Juridiska Nämnden

Thomas Hedstrand

I detta beslut har deltagit Thomas Hedstrand, ordförande, samt Peter Danowsky, Bo Bengtsson, Martin Rhodin och Cecilia Landelius. Enhälligt.